

GEKLEURDE LIJSTEN?

DE AANWEZIGHEID VAN KANDIDATEN MET EEN MIGRATIE-
ACHTERGROND IN 13 VLAAMSE STEDEN BIJ DE
GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN VAN 14 OKTOBER 2018

Sigrid Van Trappen & Bram Wauters

Sigrid.vantrappen@ugent.be ; Bram.wauters@ugent.be

Onderzoeksnota

Onderzoeksgroep GASPAR (UGent)

Oktober 2018

Belangrijkste conclusies

- Het percentage kandidaten met een migratieachtergrond bedraagt 14,6 % in de 13 Vlaamse centrumsteden. Dit is een sterke stijging ten opzichte van 2012 (9,5 %) en 2006 (6,7 %)
- De stijging is het sterkst in de grootsteden Gent en Antwerpen. Dit heeft onder meer te maken met de aanwezigheid van verschillende migratiepartijen in deze twee steden, maar ook in de meeste andere steden (zonder migratiepartijen) valt een stijging te noteren
- Genk blijft met 36,4 % kandidaten met een migratieachtergrond de stad met het hoogste percentage, voor Antwerpen en Gent.
- In vergelijking met hun aandeel in de bevolking, blijven personen met een migratieachtergrond evenwel nog altijd ondervertegenwoordigd op de kandidatenlijsten, en dat in alle Vlaamse centrumsteden.
- Linkse partijen plaatsen meer kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten dan rechtse partijen.
- Sp.a scoort het hoogst met 18,7 % kandidaten met een migratieachtergrond, gevolgd door Groen (16,2 %) en PVDA (15,6 %). N-VA (9,6 %) en VB (3,4 %) scoren een stuk lager.

1. Inleiding

De samenstelling van de bevolking in verschillende West-Europese steden heeft de afgelopen decennia ingrijpende wijzigingen ondergaan. Door de instroom van nieuwkomers en gezinsvorming en –uitbreiding van reeds aanwezige personen van vreemde afkomst, zijn onze steden diverser dan ooit tevoren. Zo maken in de Vlaamse centrumsteden¹ mensen met een buitenlandse herkomst 24,3 % van de bevolking uit.² Die aanwezigheid wordt evenwel onvoldoende vertaald naar het politieke niveau, waar mensen met een migratieachtergrond ondervertegenwoordigd blijven in gemeenteraden en parlementen.³

Naast kenmerken van etnische minderheden zelf en kenmerken van het politiek systeem en het kiessysteem waarin ze opereren, spelen politieke partijen een belangrijke rol in het stimuleren of hinderen van etnische vertegenwoordiging.⁴ Doordat zij de rekrutering en selectie van kandidaten domineren, zijn ze in staat om de toegang tot een politiek mandaat voor bepaalde groepen af te snijden of omgekeerd te bevorderen.

Eerdere cijfers hebben aangetoond dat burgers met een migratieachtergrond vaak ondervertegenwoordigd zijn op de kieslijsten. Dergelijke onevenwichten konden vervolgens niet meer rechtgetrokken worden bij de eigenlijke verkiezingen.⁵ Net daarom is het belangrijk om na te gaan in welke mate mensen met een migratieachtergrond aanwezig zijn op de kandidatenlijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. We werken verder op een gelijkaardige analyse die werd uitgevoerd door het Minderhedenforum in 2012.⁶

¹ Hier berekend zonder de grootsteden Antwerpen en Gent.

² Agentschap Binnenlands Bestuur (2018), Lokale inburgerings- en integratiemonitor editie 2018, Brussel: Vlaamse overheid.

³ Ruedin, D. (2013). *Why aren't they there? The political representation of women, ethnic groups and issue positions in legislatures*. Colchester: ECPR Press.

⁴ Bird, K. (2004). "Comparing the political representation of ethnic minorities in advanced democracies." Annual Meeting of the Canadian Political Science Association, Winnipeg.

⁵ Celis, K., Eelbode, F. & Wauters, B. (2013). "Visible Ethnic Minorities in Local Political Parties: A Case Study of Two Belgian Cities (Antwerp and Ghent)." *Politics* 33(3): 160-171

⁶ Minderhedenforum (2012), *Kleur op de lijst. Tweede rapport etnische diversiteit in de lokale politiek*. Onderzoeksnota. Brussel: Minderhedenforum, 12 p.

Het screenen van kandidaten met migratieachtergrond lijkt eenvoudiger dan het is. Omdat zich kandidaat stellen bij gemeenteraadsverkiezingen wettelijk enkel voorbehouden is voor burgers met een Belgische of EU-nationaliteit, is een analyse op basis van de nationaliteit niet geschikt. Omdat een grootschalige bevraging naar afkomst van (groot)ouders te omslachtig is en niet voor alle kandidaten een antwoord oplevert, en omdat toegang tot officiële gegevens hierover botst op privacy-bezwaren, hebben we een beroep gedaan op de methode van de naamherkenning. Deze onomastische methode wordt vaker gebruikt in onderzoek naar mensen met een migratieachtergrond⁷ en is ook een praktijk die het Minderhedenforum toepaste voor hun analyse van de kandidatenlijsten in 2012.⁸ We hebben de kandidatenlijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen (zoals deze beschikbaar werden gesteld via www.vlaanderenkiest.be) onderzocht door te kijken naar de voor- en achternaam van de kandidaten. De kandidaten met een vreemde naam hebben we vervolgens gescreend via hun website, Facebook-profiel, de partijwebsite, etc. Hieruit volgde een finale lijst van kandidaten van vreemde origine. Waar mogelijk werd de specifieke herkomst van de kandidaten opgenomen in het databestand. De kandidaten werden vervolgens gegroepeerd volgens herkomstgroep (Zuid-Europa, Centraal- en Oost-Europa, Turkije en Maghreblanden, Overige Afrikaanse landen, Overige Aziatische landen, Latijns Amerika, Onbekende afkomst).

We hebben, net zoals het Minderhedenforum in 2012 deed, gekeken naar zichtbare⁹ etnisch-culturele minderheden. Deze omvatten alle kandidaten met een niet-Europese herkomst, maar ook kandidaten met Zuid-Europese en Centraal- en Oost-Europese wortels werden meegenomen. Door te focussen op zichtbare minderheden nemen we die bevolkingsgroepen wiens aanwezigheid

⁷ Zie bv. Janssen, C., Dandoy, R., & Erzeel, S. (2017). Het electorale succes van etnische minderheden in Brussel: de rol van kiezers en partijen. *Res Publica*, 59(4), 389-412 ; Minderhedenforum (2012), *Kleur op de lijst. Tweede rapport etnische diversiteit in de lokale politiek*. Onderzoeksnota. Brussel: Minderhedenforum, 12 p. ; Celis, K., Eelbode, F. & Wauters, B. (2013). "Visible Ethnic Minorities in Local Political Parties: A Case Study of Two Belgian Cities (Antwerp and Ghent)." *Politics* 33(3): 160-171

⁸ Minderhedenforum (2012), *Kleur op de lijst. Tweede rapport etnische diversiteit in de lokale politiek*. Onderzoeksnota. Brussel: Minderhedenforum, 12 p.

⁹ Zichtbaar op basis van hun naam of hun huidskleur.

en politieke representatie meest naar voren komen in het maatschappelijke en politieke debat.¹⁰ Bovendien laat het ons toe om vergelijkingen doorheen de tijd te maken omdat het dezelfde methode is die het Minderhedenforum toepaste in 2012.¹¹

We zijn er ons terdege van bewust dat deze methode ook nadelen heeft. De gevolgde methode is niet helemaal foutloos. We hebben dit proberen op te vangen door duidelijke criteria voorop te stellen, door steekproefsgewijs met meerdere onderzoekers dezelfde kandidatenlijsten te coderen en door te overleggen bij grote twijfelgevallen. Een ander nadeel is dat zulke codering veel werk vraagt. Daarom hebben we ervoor geopteerd om ons te beperken tot de 2 grootsteden en de 11 centrumsteden in Vlaanderen (volgens de VRIND-classificatie). Daardoor vallen, eveneens net als in 2012, een aantal interessante gemeenten met een grote diverse populatie uit de boot, waaronder Beringen en Heusden-Zolder bijvoorbeeld.

2. Analyse per stad

We starten onze analyse door per stad te kijken hoeveel kandidaten er procentueel op de lijsten staan voor de gemeenteraadsverkiezingen.

We relateren dit aan het percentage inwoners in die stad dat behoort tot een etnisch-culturele minderheid. Vertegenwoordiging gaat ervan uit dat kandidaten en gekozenen een afspiegeling moeten vormen van de samenleving. Dat betekent dat we ook de samenstelling van die samenleving in rekening moeten brengen wanneer we representativiteit beoordelen. Het thema van vertegenwoordiging van mensen met een migratieachtergrond stelt zich sterker in Antwerpen en Gent dan in Brugge of Roeselare bijvoorbeeld. De percentages in Tabel 1 reflecteren kandidaten en burgers van zowel Centraal- en Oost-Europese afkomst, Zuid-Europese afkomst en niet-Europese afkomst en zijn dus niet beperkt tot mensen met een vreemde nationaliteit. De

¹⁰ Voor bijvoorbeeld Nederlanders is dat veel minder het geval.

¹¹ Minderhedenforum (2012), Kleur op de lijst. Tweede rapport etnische diversiteit in de lokale politiek. Onderzoeksnota. Brussel: Minderhedenforum, 12 p.

bevolkingscijfers zijn overgenomen uit de stedenrapporten van de Lokale inburgerings- en integratiemonitor ontwikkeld door de Dienst Statistiek van het Agentschap Binnenlands Bestuur.¹² We vergelijken in Tabel 1 telkens het percentage personen met een migratieachtergrond in de bevolking en op de kandidatenlijsten, en we doen dit op twee manieren: door het verschil tussen beide percentages te berekenen (kolom 4) en door het percentage kandidaten te delen door het percentage in de bevolking (kolom 5). Een score van 100% op deze laatste indicator betekent dat de samenstelling van de kieslijsten een perfecte weerspiegeling zijn van de bevolkingssamenstelling. Een score van meer dan 100 % wijst erop dat kandidaten met een migratieachtergrond oververtegenwoordigd zijn ten opzichte van hun aandeel in de bevolking. Een score van minder dan 100 % duidt op ondervertegenwoordiging.

Tabel 1: Percentage kandidaten met een migratieachtergrond bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 in vergelijking met hun aandeel in de bevolking (gerangschikt volgens mate van vertegenwoordiging)

	% kandidaten met migratie-achtergrond	% inwoners van buitenlandse afkomst	Vershil	Mate van vertegenwoordiging
Genk	36,4	41,2	-4,8	88,3
Gent	20,0	28,9	-8,9	69,2
Antwerpen	28,7	39,6	-10,9	72,5
Hasselt	11,0	15,8	-4,8	69,6
Turnhout	12,9	19,9	-7,0	64,8
Sint-Niklaas	12,9	21,2	-8,3	60,8
Kortrijk	8,5	14,7	-6,2	57,8
Leuven	13,1	24,6	-11,5	53,3
Mechelen	14,7	28,1	-13,4	52,3
Oostende	8,0	16,3	-8,3	49,1
Brugge	3,8	9,10	-5,3	41,8
Roeselare	4,7	11,4	-6,7	41,2
Aalst	4,7	17,2	-12,5	27,3

Het hoogste percentage kandidaten met een migratieachtergrond vinden we in Genk met 36,4 %.

¹² Agentschap Binnenlands Bestuur (2018), Lokale inburgerings- en integratiemonitor editie 2018, Brussel: Vlaamse overheid.

De top drie wordt aangevuld door Antwerpen (28,7%) en Gent (20,0%). De percentages liggen hier beduidend lager dan in Genk. Nochtans zijn er in beide steden verschillende zogenaamde migrantenpartijen actief wiens kandidaten nagenoeg allemaal een migratieachtergrond hebben. Voor Gent gaat het over het Vlaams Multicultureel Collectief (19 kandidaten), Be.One (25 kandidaten) en de Multiculturele Recht Partij (5 kandidaten), terwijl ook De Spiegel een Gentse partij is met vooral kandidaten met een migratieachtergrond (14 kandidaten). In Antwerpen zijn er D-SA (37 kandidaten) en Be.One (10 kandidaten). De aanwezigheid van dergelijke partijen verklaart voor een deel de hogere scores in Antwerpen en Gent ten opzichte van de overige centrumsteden, omdat in die andere steden dit soort partijen niet of minder opkomen. Enkel in Mechelen en Sint-Niklaas zijn er nog Be.One lijsten, maar met telkens slechts een handvol kandidaten.

Als we in Gent en Antwerpen enkel kijken naar de partijen die vertegenwoordigd zijn in het parlement (inclusief PVDA), dan zakken de percentages tot respectievelijk 10,4 % voor Gent en tot 24,2 % voor Antwerpen (niet in de tabel). Vooral in Gent is het verschil tussen de nationale partijen (met 10,4 %) en het algemeen gemiddelde met de migratiepartijen inbegrepen (20,0 %) zeer uitgesproken. Dit lijkt erop te wijzen dat de nationale partijen door de komst van die migratiepartijen meer moeilijkheden ondervonden hebben om een diverse lijst samen te stellen. Het laagste percentage kandidaten met een migratieachtergrond vinden we terug in Brugge met 3,8 %. Dat is op zich niet zo vreemd omdat Brugge ook de stad is met het minste mensen met een migratieachtergrond in de bevolking.

Dat brengt ons bij de verhouding tussen het aandeel etnische minderheden op de kandidatenlijsten en hun aandeel in de bevolking (kolommen 4 en 5). In Genk zijn burgers met een migratieachtergrond het beste vertegenwoordigd: 36,4 % onder kandidaten versus 41,2 % onder de bevolking. Dit resulteert in een verhouding van 88,3 % (zie kolom 5). Gent en Antwerpen doen het iets minder goed met verhoudingen van respectievelijk 72,0 % en 64,4 %. In de andere Vlaamse centrumsteden is er eveneens sprake van een ondervertegenwoordiging gaande van een verhouding kandidaten/bevolking in Hasselt van bijna 70 % tot een verhouding van slechts 27,3 %

in Aalst. We kunnen dus concluderen dat er in alle centrumsteden sprake is van een blijvende ondervertegenwoordiging in vergelijking met de bevolking.

3. Evolutie doorheen de tijd

In deze paragraaf gaan we dieper in op de evolutie doorheen de tijd. Daartoe vergelijken we het percentage kandidaten met een migratieachtergrond voor de huidige verkiezingen met deze van 2006 en 2012.¹³

Tabel 2: Percentage kandidaten met een migratieachtergrond bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 in vergelijking met 2006 en 2012 (gerangschikt volgens evolutie t.o.v. 2012)

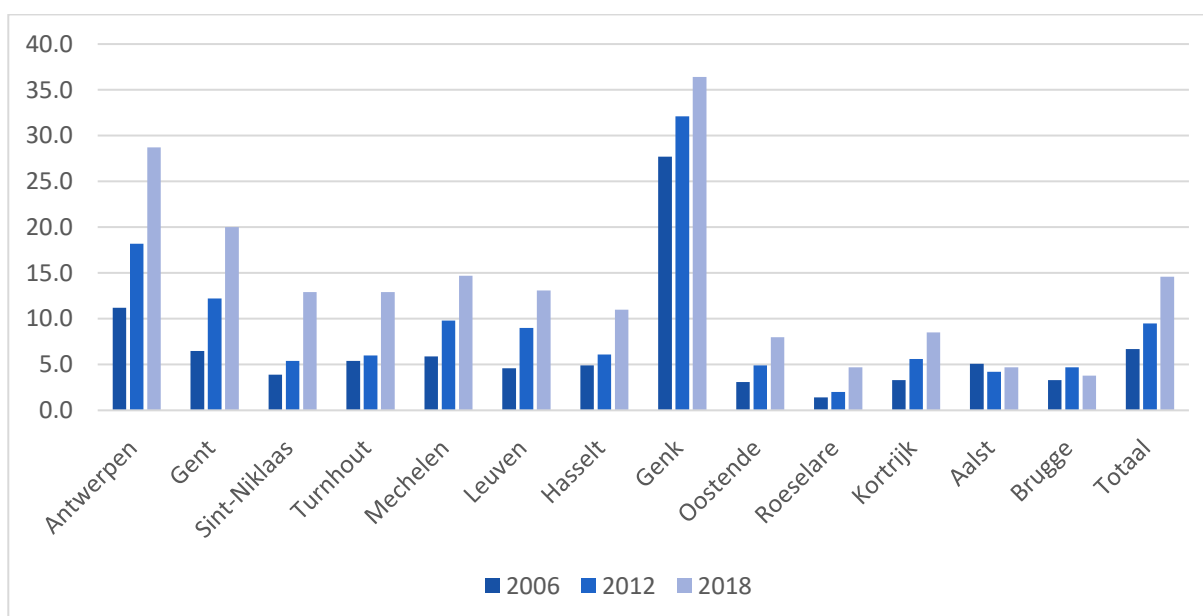
	2006	2012	2018	evol 12-18
Antwerpen	11,2	18,2	28,7	+ 10,5
Gent	6,5	12,2	20,0	+ 7,8
Sint-Niklaas	3,9	5,4	12,9	+ 7,5
Turnhout	5,4	6,0	12,9	+ 6,9
Mechelen	5,9	9,8	14,7	+ 4,9
Leuven	4,6	9,0	13,1	+ 4,1
Hasselt	4,9	6,1	11,0	+ 4,9
Genk	27,7	32,1	36,4	+ 4,3
Oostende	3,1	4,9	8,0	+ 3,1
Roeselare	1,4	2,0	4,7	+ 2,7
Kortrijk	3,3	5,9	8,5	+ 2,6
Aalst	5,1	4,2	4,7	+ 0,5
Brugge	3,3	4,7	3,8	- 0,9
Totaal	6,7	9,5	14,6	+ 5,1

We zien in Tabel 2 dat er in alle centrumsteden een stijging is van het aantal kandidaten met een migratieachtergrond, met uitzondering van Brugge (lichte daling). In Genk (waar het percentage kandidaten met een migratieachtergrond al redelijk hoog was in 2012) is de toename beperkt. Hier staan Antwerpen en Gent bovenaan de tabel (met resp. +10,5 % en + 7,8 %), wat wil zeggen dat in die twee steden zich de sterkste stijging heeft voorgedaan. Zoals eerder aangegeven heeft dit voor een stuk te maken met de verschillende migratiepartijen die hier opkomen en die bijna uitsluitend

¹³ Gegevens over 2006 en 2012 halen we uit: Minderhedenforum (2012), Kleur op de lijst. Tweede rapport etnische diversiteit in de lokale politiek. Onderzoeksnota. Brussel: Minderhedenforum, 12 p.

kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten hebben staan. Dat er ook in de meeste andere centrumsteden (met minder of geen migratiepartijen) een stijging te noteren valt, toont aan dat partijen etnisch-culturele diversiteit meer dan voorheen weten te vertalen naar hun kandidatenlijsten toe. Dat blijkt ook uit het totaal over alle centrumsteden samen: daar stijgt het percentage kandidaten met een migratieachtergrond van 9,5 % in 2012 tot 14,6 % nu. Dit is een stijging van 5 procentpunten.

Grafiek 1: Percentage kandidaten met een migratieachtergrond bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 in vergelijking met 2006 en 2012

4. Analyse per partij

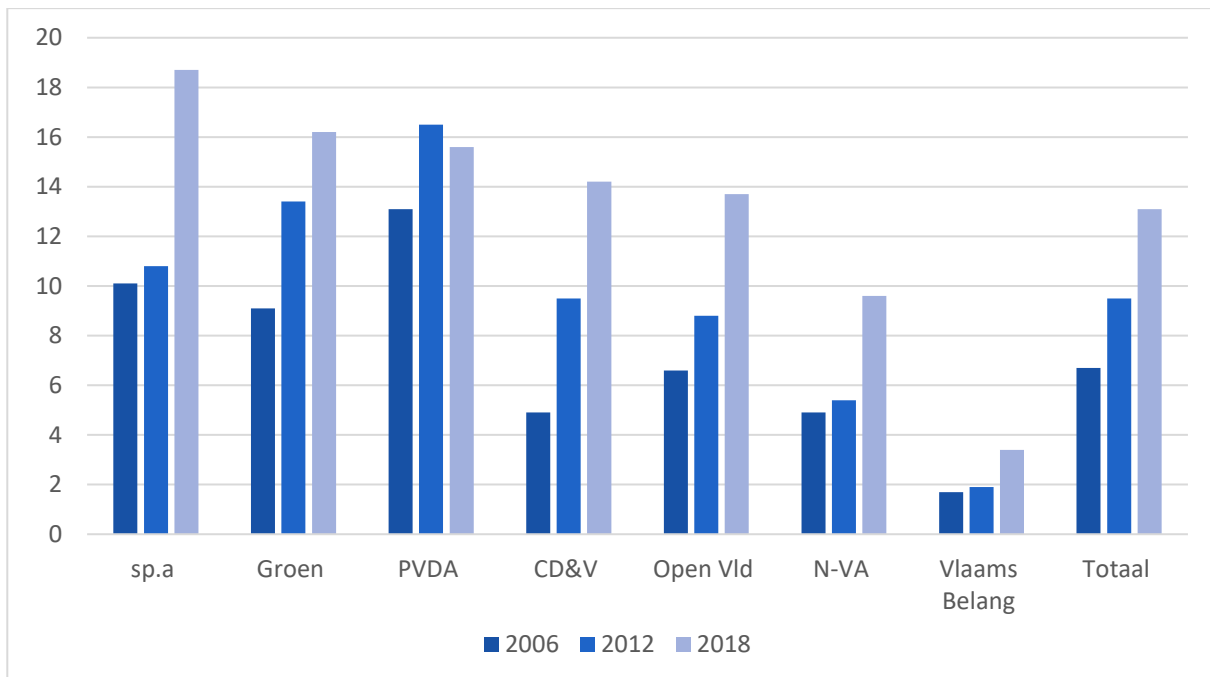
Vervolgens maken we een analyse per partij. Voor elke nationale partij werd in alle centrumsteden gekeken naar hoeveel kandidaten met een migratieachtergrond ze op hun lijsten hebben staan. Voor kartellijsten werden kandidaten waar mogelijk toegewezen aan de specifieke partij die deel uitmaakt van dat kartel.

Tabel 3: Percentage kandidaten met een migratieachtergrond per partij in vergelijking met 2006 en 2012 (gerangschikt volgens percentage in 2018)

	2006	2012	2018	Vershil 2018-2012
sp.a	10,1	10,8	18,7	+ 7,9
Groen	9,1	13,4	16,2	+ 2,8
PVDA	13,1	16,5	15,6	-0,9
CD&V	4,9	9,5	14,2	+ 4,7
Open Vld	6,6	8,8	13,7	+ 4,9
N-VA	4,9	5,4	9,6	+ 4,2
Vlaams Belang	1,7	1,9	3,4	+ 1,5
Totalen	6,7	9,5	13,1	+ 3,6

We zien in Tabel 3 dat sp.a de partij is met de meeste kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten (18,7 %). Ze maakt een grote sprong voorwaarts ten opzichte van 2012 (+ 7,9 procentpunten). Daarmee stoot ze PVDA van de troon, die deze topositie in 2012 bekleedde. PVDA laat zelfs een daling optekenen ten opzichte van 2012. Dit heeft te maken met het feit dat PVDA anders dan in 2012 meer (volledige) kandidatenlijsten heeft ingediend in kleinere centrumsteden waar de bevolking met migratieachtergrond een kleiner aandeel inneemt. Hierdoor staan er ook minder kandidaten uit die groep op de lijsten. PVDA en ook Groen hebben in vergelijking met de andere nationale partijen wel nog altijd relatief gezien meer kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten (resp. 15,6 en 16,2 %).

Grafiek 2: Percentage kandidaten met een migratieachtergrond per partij in vergelijking met 2006 en 2012

We zien verder een duidelijk links-rechts-patroon in deze cijfers: linkse partijen zoals sp.a, Groen en PVDA hebben duidelijk meer kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten dan rechtse partijen zoals N-VA (9,6 %) en Vlaams Belang (3,4 %). Het verschil tussen linkse en rechtse partijen verwondert niet echt, en reflecteert eerdere bevindingen uit kiezersonderzoek¹⁴ en onderzoek naar de samenstelling van kandidatenlijsten¹⁵. Uit deze onderzoeken blijkt dat linkse partijen meer aantrekkingskracht hebben op kiezers met een migratieachtergrond waardoor er ook een ruimere groep is om kandidaten uit te rekruteren, en ze hechten meer belang aan het weerspiegelen van diversiteit op hun kandidatenlijsten dan rechtse partijen. Het feit dat N-VA de

¹⁴ Zie bijvoorbeeld: Teney, C., et al. (2010). "Ethnic voting in Brussels: Voting patterns among ethnic minorities in Brussels (Belgium) during the 2006 local elections." *Acta Politica* 45(3): 273-297, en Jacobs, D., Kelbel, C. & Pilet, J-B. (2013). 'De politieke voorkeur van kiezers van allochtone afkomst tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2012 in Brussel', In R. Dassonneville, M. Hooghe, S. Marien & J-B. Pilet (reds), *De lokale kiezer. Het kiesgedrag bij de Belgische gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2012*. Brussel: ASP, pp. 171-197.

¹⁵ Zie bijvoorbeeld: De Winter, L., et al. (2013). Nationale bemoeienis of lokale autonomie? Het lijstvormingsproces bij gemeenteraadsverkiezingen. in: K. Deschouwer, T. Verthé and B. Rihoux (eds), *Op zoek naar de kiezers. Lokale partijafdelingen en de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2012*. Brussel, Academic & Scientific Publishers (ASP): 93-122, en B. Wauters, F. Eelbode & K. Celis (2018) Colorful or colorless? Local parties defending ethnic minority interests. *Lex Localis*, 16(3), pp. 413-430

eerste burgemeester in Vlaanderen heeft met migratieroots (Nadia Sminate) en met Zuhail Demir ook een staatssecretaris heeft met een migratieachtergrond, wordt dus (nog) niet vertaald in hoge scores kandidaten met een migratieachtergrond. Wel is het zo dat er ook bij de rechtse partijen een duidelijke stijging waar te nemen valt ten opzichte van 2012. In het geval van N-VA is dit een stijging met 4,2 procentpunten.

Al moeten we ook opmerken dat het percentage kandidaten met een migratieachtergrond bij de nationale partijen (13,1 %) lager is dan het algemene gemiddelde (14, %) over alle partijen samen (waaronder ook de migratiepartijen).

5. Analyse volgens afkomst

Tot slot kijken we nog eens naar de herkomst van de kandidaten met een migratieachtergrond. Op basis van de beschikbare informatie (naam, website, Facebook-pagina, ...) konden we de meeste kandidaten toewijzen aan één van de grote regio's van herkomst. Voor 20 kandidaten was het evenwel (bij gebrek aan meer informatie) onmogelijk om hen toe te wijzen aan één zulke regio. We zijn er ons van bewust dat ook voor andere kandidaten de gevolgde methode niet volledig foutloos is. Deze resultaten volgens afkomst moeten dan ook met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden.

Tabel 4: Aantal kandidaten per herkomstgroep

	Absolute aantallen	Percentage kandidaten buitenlandse afkomst	Percentage kandidaten globaal
Turkije en Maghreb-landen	254	43,1	6,3
Zuid-Europa	90	15,1	2,2
Overige Aziatische landen	85	14,9	2,2
Oost-Europa	72	12,7	1,9
Overige Afrikaanse landen	52	9,0	1,3
Onbekende afkomst	19	3,3	0,4
Latijns Amerika	11	1,8	0,3
Totaal kandidaten buitenlandse afkomst	583	100	
België	3508		85,4
Totaal	4091		100,00

We zien dat, net als in 2012 (niet in tabel), kandidaten met Turkse of Maghrebijnse roots het leeuwendeel van de kandidaten met een migratieachtergrond uitmaken. Iets meer dan 43 % van de kandidaten met een migratieachtergrond hebben hun wortels in Turkije of één van de Maghreb-landen zoals Marokko. Samen zijn ze goed voor 6,3 % van alle kandidaten in de Vlaamse centrumsteden.

Daarnaast vinden we ongeveer gelijke aandelen van kandidaten uit Zuid-Europa (Italië, Spanje, Griekenland), uit Aziatische landen, en uit Centraal- en Oost-Europa (Polen, Rusland, ...). Elk van deze groepen maken 12-15 % van de kandidaten met een migratieachtergrond uit.

6. Conclusie

In deze onderzoeksnota zijn we dieper ingegaan op de aanwezigheid van mensen met een migratieachtergrond op de kandidatenlijsten van de partijen in de 13 Vlaamse centrumsteden bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Dit is relevant omdat de samenstelling van de kandidatenlijsten deels ook de uiteindelijke samenstelling van de gemeenteraden bepalen, en dus ook de mate van (descriptieve) vertegenwoordiging.

Onze analyse toont aan dat het percentage kandidaten met een migratieachtergrond in de 13 Vlaamse centrumsteden nu 14,6 % bedraagt. Dit is een sterke stijging ten opzichte van 2012 (9,5 %) en 2006 (6,7 %). De stijging is het sterkst in de grootsteden Gent en Antwerpen, al blijft Genk wel de stad met het hoogste percentage kandidaten met een migratieachtergrond in Vlaanderen. De sterke stijging in Gent en Antwerpen heeft deels te maken met de aanwezigheid van verschillende migratiepartijen in deze twee steden, maar ook in de meeste andere steden (zonder migratiepartijen) valt een stijging te noteren.

Deze vrij algemene stijging is evenwel nog geen reden om victorie te kraaien. In vergelijking met hun aandeel in de bevolking, blijven personen met een migratieachtergrond nog altijd duidelijk ondervertegenwoordigd op de kandidatenlijsten. Relatief gezien zijn er dus aanzienlijk meer

mensen met een migratieachtergrond in de bevolking dan op de kandidatenlijsten. Van een evenredige vertegenwoordiging is er nog lang geen sprake.

Als we kijken naar de opdeling per partij, dan komt er een duidelijk verschil tussen linkse en rechtse partijen naar voren. Linkse partijen plaatsen duidelijk meer kandidaten met een migratieachtergrond op hun lijsten dan rechtse partijen. Sp.a laat de sterkste toename (t.o.v. 2012) noteren en wordt daarmee de partij met het hoogste percentage kandidaten met een migratieachtergrond (18,7 %), gevolgd door Groen en PVDA. N-VA die met een burgemeester en een staatssecretaris met migratieachtergrond kan uitpakken, scoort een stuk lager (9,6 %). Niettemin kunnen we bij nagenoeg alle partijen een duidelijke toename noteren ten opzichte van 2012.